

Scurt eseu

despre scena noastră

Scena ? Scena noastră ? Un forum.

Pe ea devenim oameni adevărați. Oamenii, artiștii adevărați prin dorința de a da semenilor noștri ceea ce e mai bun din noi. Ceea ce e artă, ceea ce e etern, ceea ce e scena noastră.

Scena ? O matcă. Noi printre noi. Vrînd mereu să dăm. Nu să primim : să dăm. Să dăm pîlde, idei generoase : omenie, iubire, fraternitate, înțelegere. Să repetăm zilnic, să jucăm seară de seară piese cît mai bune. Să-i jucăm pe Shakespeare, pe Molière, pe Gorki, pe Caragiale, pe Madăch...

Scena ? Un laborator.

Lucrăm cu oamenii, lucrăm cu sufletele lor. Căutăm în aceste suflete, în sufletele noastre ceea ce este mai bun, ceea ce este nobil, ceea ce este înălțător. Repetăm și jucăm în limbile română și maghiară. Și noi folosim și o altă, a treia, limbă : limba inconfundabilă a artei noastre.

Scena ? O armă.

O armă poetică împotriva răului. O armă fragilă în vîltoarea secolului. O armă împotriva forțelor obscure care amenință existența omului, a artei, a scenei. Armă împotriva relelor acestui sfîrșit de secol : rasismul, sovînismul, naționalismul, terorismul... O armă, o puternică armă împotriva minciunii de orice fel.

Scena ?

O armă imensă e scena : pe ea devenim întregi. Oamenii adevărați jucînd pentru oameni adevărați, seară de seară, în două limbi vorbite în acest oraș.

Noi, acasă, la Tîrgu Mureș, avem o scenă frumoasă, nouă. Cu toții trebuie să avem grijă să rămînă curată, primitoare pentru noi toți.

*

Regizor fiind, am lucrat și lucrez la ambele secții ale teatrului meu. La secția română, în prezent repet *Furtuna* de Shakespeare. După ce termin *Furtuna* la secția română, mă așteaptă secția maghiară să pun *Fedra* de Racine. Lucrez, lucrăm cu toții.

Arta noastră, spectacolele noastre sînt ca niște ferestre deschise, luminoase pentru oameni. Aceste ferestre radiază lumină, lumina caldă, strălucitoare, a spectacolului teatral.

Vrem ca lungile și chinuitoarele repetiții, oboseala multor turnee lungi să se transforme într-un gest luminos ; un gest care ne bucură pe toți. Oricum, bucuria noastră e mare : noi dăm seară de seară ceea ce e mai bun din noi, ei, oamenii, prietenii, orașul și țara primesc acest dar. Dar, ciudat lucru, dînd seară de seară, devenim mai bogați.

KINKSES Elemér